

لیلة المبيت چه شبی است؟ آیه ای که در مدح امام امیرالمومنین(ع) نازل شد

لیلة المبيت به شبی تاریخی در اول ربیع الاول گفته می شود که حضرت علی (ع) با فداکاری بی مانند خود، در بستر پیامبر (ص) خوابید تا ایشان بتوانند از توطئه قتل مشرکان مکه جان سالم به در برده ببرد.

لیلة المبيت به شبی تاریخی در اول ربیع الاول گفته می شود که حضرت علی (ع) با فداکاری بی مانند خود، در بستر پیامبر (ص) خوابید تا ایشان بتوانند از توطئه قتل مشرکان مکه جان سالم به در برده ببرد.

به گزارش خبرنگار مهر، لیلة المبيت به شبی تاریخی اشاره دارد که حضرت علی (ع) با فداکاری بی مانند خود، در بستر پیامبر اکرم (ص) خوابید تا ایشان بتوانند از توطئه قتل مشرکان مکه جان سالم به در برده و به سوی مدینه هجرت کنند. این واقعه در شب اول ربیع الاول سال چهاردهم بعثت (که بعدها مبدأ تاریخ هجری قرار گرفت) رخ داد.

توطئه مشرکان در دارالندوه

سران قریش از خاندان های مختلف در دارالندوه گرد هم آمدند تا درباره نحوه برخورد با پیامبر (ص) تصمیم بگیرند. آن ها با رد پیشنهادهایی مانند زندانی کردن یا تبعید ایشان، در نهایت طرح قتل پیامبر (ص) را تصویب کردند. بر اساس این نقشه، قرار شد جوانانی شمشیر به دست از هر قبیله، همزمان به خانه پیامبر (ص) هجوم برده و ایشان را به قتل برسانند تا خونس در میان همه قبایل پخش شده و بنیهاشم نتوانند با تمام قریش مقابله کنند.

فداکاری امام علی (ع)

با وحی الهی، پیامبر (ص) از این توطئه آگاه شدند و به دستور خداوند، مکه را به قصد مدینه ترک کردند. ایشان امام علی (ع) را در جریان نقشه قریش قرار داده و از او خواستند تا برای فریب دشمن، در بستر ایشان بخوابد. امام علی (ع) با روی گشاده و به نشانه سپاسگزاری، این درخواست را پذیرفت و در جای پیامبر (ص) خوابید.

پیامبر (ص) در حالی که آیه «وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ» (یس: ۹) را زمزمه می کردند، از میان محاصره کنندگان گذشتند و راهی غار ثور شدند.

صبح روز بعد، هنگامی که مشرکان به خانه هجوم آوردند، با شگفتی دریافتند که به جای پیامبر (ص)، امام علی (ع) در بستر خوابیده است. آن حضرت با آرامش پاسخ داد: «از پیامبر خبری ندارم.»

نزول آیه تقدیر

خداوند متعال در تقدیر از این فداکاری، آیه ۲۰۷ سوره بقره را نازل کرد:

«وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ» (و از میان مردم کسی است که جان خود را برای طلب خشنودی خدا می فروشد؛ و خدا نسبت به بندگان مهربان است.)

اتفاق نظر مفسران شیعه و بسیاری از عالمان اهل سنت بر این است که این آیه در شأن امام علی (ع) و در توصیف فداکاری ایشان در لیلة المبيت نازل شده است.

این رویداد، تنها یک نقشه نظامی یا تاکتیکی نبود، بلکه آزمونی برای سنجش ایمان و ایثاری بی بدیل بود. امام علی (ع) با آگاهی کامل از خطر قتل، خود را به جای پیامبر (ص) قرار داد و جان خویش را فدای حفظ اسلام کرد. این عمل، نمونه ای اعلای ولایت پذیری و عشق به رسول خدا (ص) است که تا همیشه تاریخ خواهد درخشید.